

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 17. november 2014
J. nr. 2014-4269

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 22. oktober 2014 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 21 – Forslag til lov om en ny fjordforbindelse ved Frederikssund, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL).

Spørgsmål nr. 21:

Er ministerens adgang til at kunne tilsidesætte miljøbeskyttelseslovens bestemmelser vedr. støj en følge af L 177 (Metroloven), samt er dette i overensstemmelse med Århus-konventionens bestemmelser om, at borgere skal have nem og billig adgang til såvel klage som til domstolsprøvelse i sager på miljøområdet?

Svar:

Med henblik på at sikre, at der ikke sker væsentlig forsinkelse eller fordyrelse af anlægsprojektet, foreslås det i lovforslagets § 3, at transportministeren kan fastsætte regler for forurening og gener fra anlægsaktiviteterne, herunder regler om støj. Bestemmelserne er udarbejdet med inspiration fra lov om ændring af en lov om en Cityring og ligningsloven, jf. lov nr. 748 af 25. juni 2014, idet erfaringerne fra andre store anlægsprojekter – herunder en ny Metro Cityring – viser, at den gældende miljøretlige regulering ikke altid er egnet til at håndtere de udfordringer, som store anlægsprojekter kan medføre.

Sammenlignet med L 177 er der dog den væsentlige forskel, at anlæg af den nye fjordforbindelse som udgangspunkt forventes at kunne ske inden for rammerne af den gældende miljøretlige regulering. Således vil hjemlen i lovforslagets § 3 kun bringes i anvendelse, hvis der ud fra en samlet, konkret afvejning ellers vil være udsigt til en væsentlig fordyrelse eller forsinkelse af anlægsprojektet i forhold til de budgetmæssige og tidsmæssige rammer, der er forudsætningen for lovforslaget. Jeg skal i den forbindelse henvise til mit svar på spørgsmål 45.

For netop at sikre, at lovforslaget er i overensstemmelse med Århus-konventionens bestemmelser, er der i lovforslaget indsat en bestemmelse om, at retten ved søgsmål om forhold vedrørende miljøet, der er omfattet af loven, skal påse, at omkostningerne ved sagen ikke er uoverkommeligt høje for de berørte parter. Bestemmelsen skal således forstås i overensstemmelse med konventionen, herunder den praksis fra EU-Domstolen, der knytter sig hertil.

Med venlig hilsen

Side 2/2

Magnus Heunicke